

Bjørn Elmquist (RV):

Der er kloge folk, der siger: Enten er man gravid, eller også er man ikke gravid. Man kan ikke være lidt gravid. Og i gamle dage, før vi vedtog den nye lov om umyndiggørelse, var det enkelt: Da var man enten myndig eller ikke myndig.

Nu har vi altså lavet noget, der er skræddersyet, og som i vidt omfang opererer med det mindst mulige indgreb, sådan som fru Anne Baastrup just sagde det, og det var også mit eget partis udgangspunkt, og nu står vi så over for en række spørgsmål, hvor vi skal finde ud af, hvad konsekvenserne skal være i den ene og den anden og den tredje retlige eller samfundsmæssige sammenhæng. Og vi synes, det udgangspunkt, ministeren har valgt her ved at fremsætte dette lovforslag, ser fornuftigt ud, men vi vil da ikke afvise, at vi under udvalgsbehandlingen kan drøfte de kriterier, der er lagt til grund, for at se, om det nu er rigtigt udmålt. Men vores udgangspunkt vil altså være så få indgreb som overhovedet muligt. Kun dér, hvor det virkelig er påkrævet, eller hvor der kan argumenteres for det, skal den rent faktiske umyndiggørelse have virkning.

Tom Behnke (FP):

Værgemålsloven blev sådan indrettet, at den personlige frihed ikke bliver begrænset mere end højst nødvendigt, altså sådan, at man foretager det mindst mulige indgreb. Det var også hovedårsagen til, at Fremskridtspartiet støttede loven, og det er så også årsagen til, at vi vil støtte konsekvensændringerne af den.

Vi er specielt glade for, at valgloven er blevet indrettet så liberalt som overhovedet muligt under behørig hensyntagen til grundloven, som vi jo skal overholde. Men da jeg læste det igennem, sad jeg også og tænkte tilbage på min egen tid som menighedsrådsmedlem og på, at menighedsrådene mangler. Der er også et par andre områder, som jeg savner, og som måske burde have været med. Det kan være, at der er en logisk forklaring på det, men det må vi have undersøgt og belyst under udvalgsbehandlingen.

Vi havde også gerne set, at der var lavet et forslag, som havde været lettere tilgængeligt for dem, der skal læse de pågældende love. Hvis man f.eks. skal læse i lejeloven, er man også nødt til at have værgemålsloven ved siden af, for i lejeloven er der en henvisning til § 5 og § 7 i værgemålsloven, og hvis man ikke kan dem udenad, er man altså nødt til at have fat i flere

forskellige lovgivninger for at få et samlet billede af, hvad det er, man sidder og arbejder med.

I Fremskridtspartiet synes vi ikke, det er særlig hensigtsmæssigt, at man skal have en hel lovsamling for at undersøge et enkelt punkt i en eller anden lov. Derfor var det måske en idé, der kunne lade sig praktisere – det ved jeg ikke om ministeriets kreative evner rækker til, men det håber jeg på – at man i stedet for blot at lave paragrafhenvisninger på almindeligt dansk skrev, hvad det var, det handlede om. På den måde ville det være langt lettere tilgængeligt for dem, der skal benytte sig af den pågældende lovgivning.

Men som sagt støtter Fremskridtspartiet lovforslaget og har så nogle ganske små spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Bruno Jerup (EL):

Lovforslaget er efter sigende en konsekvensændring som følge af den værgemålslov, som blev vedtaget i foråret, og som Enhedslisten også støttede. Og vi støttede den, fordi vi så den som en mulighed for, at en værgemålsfastsættelse kan begrænses til det mindst mulige indgreb, sådan som tidligere ordførere også har nævnt.

Problemet er, om dette lovforslag betyder, at nogle af de nye muligheder for skræddersyede værgemål, vi vedtog i foråret, nu bliver udhulet, så det reelt kommer til at betyde indskrænkninger for en større gruppe.

En af hensigterne med det nye værgemåls-system var jo, at en større gruppe mennesker under værgemål ville komme ind under enten § 5, § 6 eller § 7, og at lige præcis den skræddersyning af værgemålene ville betyde, at man ikke behøvede at foretage så vidtrækkende indgreb over for enkeltpersoner.

Derfor er det altså spørgsmålet, om dette lovforslag rent faktisk betyder, at der nu ad bagvejen kommer yderligere indskrænkninger for nogle personer, som vil komme under værgemål. Det er sådan set det vigtige, for hvis man udvider kredsen af mennesker, der er umyndiggjort, fra 4.000 til 10.000 eller måske 20.000 personer, er det jo vigtigt, om der lige pludselig er 10.000 eller 15.000 personer, der får frataget nogle rettigheder, som de faktisk har i dag, fordi man nu får lettere adgang til at anbringe dem under værgemål efter § 5 eller § 7.

Så det er dér, vi synes der er nogle problemer, som vi godt lige vil have belyst under udvalgsarbejdet, selv om vi i udgangspunktet er positive.